N°. 106. 1843.

VLISSINGSCHE COURANT.

Maandag 4 September.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2.50. Advertentien worden geplaatst à 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elke regel daarboven 20 Ct., behalve 35 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

NIEUWSTIJDINGEN.

ITALIE.

NAPELS, den 16. Augustus. In de kerk *dell Annunziata* heeft Maandag eene verschrikkelijke wanorde plaats gehad. In die kerk waren, ter gelegenheid van Maria Hemelvaart, alle kostbaarheden en kleederen van de Heilige Maagd, ten toon gesteld. De toeloop van het volk, over welks oogmerken verscheidene geruchten in omloop zijn, was zoo groot, dat, in weerwil van de ruimte der kerk, waarvan het schip door 24 Korintische zuilen van wit marmer gedragen wordt, er een vreesselijk gedrang en wanorde ontstonden, waartoe de dieven en zakkenrollers het hunne zullen bijgebragt hebben. Aan de deur der kerk stond eene compagnie Zwitsers, welke last ontving, de orde te handhaven. Het volk verzette zich tegen de soldaten met dolken en messen, zoodat men een moordadig gevecht in de kerk te gemoet zag. Inmiddels had men eene afdeeling Sicilianen van den wachtpost *Porta Capuana* en eenige stukken geschut ontboden, om vrees onder het volk te brengen en des noods met geweld de orde te herstellen. In de kerken werden eenige schoten in de lucht gedaan en dit had een gewenschte uitwerking. In het gevecht zijn verscheidene personen gedood en gekwest. Een 20tal dezer laatsten zijn naar het hospitaal gebragt. De kerk, door bloedvergieten ontheiligd, blijft voor de godsdienst gesloten tot dat de aartsbisschop dezelve op nieuw zal ingewijd hebben.

DUITSCHLAND.

— Uit Beckenried, aan het Vierwaldstädter-meer, schrijft men, dat op den 13. Augustus de bliksem aldaar in een huis aan het meer is geslagen, bewoond door een Engelschman, die met een dagblad in zijne hand voor het openstaande raam zat te lezen. De bliksem sloeg het dagblad aan stukken, vloog langs den muur, smolt een rol met geld te zamen, verscheurde den zijden deken van het bed en sloeg de deur uit. De linkerhand van den Engelschman zag er donkerblaauw en gekrast uit, en is geheel verlamd; verscheidene uren lang kon hij niet spreken. Zijn dochtertje speelde tien schreden van zijn raam in het gras, en deerde niets. Zij schreide toen zij haren vader stijf en onbeweeglijk zag zitten.

FRANKRIJK.

— De berigten uit Madrid loopen tot den 21.: er heerschte eene vrij sterke gisting in die hoofdstad. De maatregelen door het ministerie *Lopez*, tot herstel der orde genomen, worden door velen, als te gestreng gegispt; vooral wordt algemeen afgekeurd het besluit van den generaal *Figueras*, waarbij de doodstraf wordt gedreigd aan al wie verstandhouding met *Espartero* of zijne aanhangers zou blijven onderhouden.

— Ook te Barcelona blijft het nog altijd woelig, het oproer is er nog niet ten onder gebragt, en het verlaten der stad, door hen die wat te verliezen hebben, gaat er nog altijd voort.

— Te Bouvaincourt, in het arrondissement van Peronne, zijn ernstige onlusten voorgevallen. De gendarmerie is door het graauw, ten getale van tusschen de twee en drie honderd menschen, met steenworpen vervolgd geworden; drie gendarmes zijn gekwetst; een werkman heeft eenen steen tegen het hoofd gekregen en is op de plaats dood gebleven. Van de paarden van de gendarmerie zijn er vele gewond; de wanorde is groot geweest. Hetgene aanleiding tot de zaak gegeven heeft, is het volgende:

Het te Peronne gevestigd gesticht van weldadigheid had eene ligte verhooging van huur van deszelfs pachters gevorderd. Deze hebben geen genoegen hierin genomen en de huur is hun opgezegd geworden, maar wijl het zaad reeds in den grond was, is de waarde daarvan hun door het gesticht vergoed geworden. Toen nu de oogsttijd daar was, heeft het gesticht willen innen, maar de boeren hebben zich hiertegen verzet, de werklieden met den dood bedreigende. De gendarmerie is verschenen, om de werklieden te beschermen, maar zij is met steenworpen ontvangen; er zijn versperringen opgeworpen geworden en er is een waar gevecht begonnen.

Tegen drie ure in den morgen is de onder-prefekt, aan het hoofd van het geheele garnizoen van Peronne, ter plaatse aangekomen.

Het gevolg hiervan is geweest, het uit een loopen der muiters, maar onder bedreiging, dat zij de omliggende dorpen in opstand brengen en met zeisten en hooivorken gewapend, zouden terug komen. De onder-prefekt heeft van zijne kant nieuwe versterkingen doen aanrukken en drie dagen lang, den tijd dat het innen van den oogst geduurd heeft, zijn de troepen, tot bescherming der werklieden in de velden blijven camperen. De boeren hierdoor in ontzag gehouden, hebben hunne bedreiging van eenen te hernieuwen aanval niet durven volvoeren. De maire en de veldwachter, die zich gedurende het rumoer schuil hadden gehouden, zijn afgezet.

— Het fort van Vincennes is bestemd tot centraal depot van artillerie der vestingwerken om Parijs. Dit depot bevat reeds 190 of 200 stukken geschut en meer dan 50 mortieren, 100 andere stukken en nog 50 mortieren, zullen nog dit jaar hierbij gevoegd worden. Dit depot zal [illegible] bezigt worden gesteld van een reg. artillerie, 4 kompagniën genie, een bat. jagers van Orleans en 2 reg. infanterie. Het fort *Mont Valerien* zal alleen met geschut worden versterkt; de overige forten zullen alleen door een of 2 bat. infanterie bezet worden. In tijd van nood kan men in 24 uren al het geschut uit het depot van Vincennes op de forten brengen.

ENGELAND.

— Men leest in den *Worcestershire-Chronicle*: Een buitengewoon verschijnsel is hier gedurende den regen van voorleden maandag waargenomen: een aanzienlijk getal kikvorschen is namelijk op de aarde nedergevallen. Vooral te Stourbridge en de omstreken heeft men er bij duizenden opgemerkt. In Porter-Street en op den weg naar Birmingham was het getal ongeloofelijk.

BELGIE.

— Men leest in het *Bulletin des Tribunaux*: Men herinnert zich dat de generaal *van der Meere*, te Brussel wegens zamenzwering ter dood veroordeeld, gratie van Koning *Leopold* bekomen heeft en in vrijheid is gesteld mits hij het vasteland van Europa verliet. Zoodra hij op vrije voeten was, begaf hij zich naar Frankrijk en vestigde zich te Parijs, alwaar hij door den staat zijner financiën genoodzaakt werd te blijven. Gedurende eenigen tijd heeft de overheid de oogen gesloten omtrent dit ongeoorloofde verblijf. Maar dit moest eenmaal een einde nemen en de generaal, die geene acht sloeg op de hem herhaaldelijk gedane waarschuwingen, is eenige dagen geleden, op een mandaat van den prefekt van policie, in hechtenis genomen, doch kort daarna, toen hij op zijn woord van eer beloofde om Europa te verlaten, weder in vrijheid gesteld. Op dit oogenblik is hij onder zeil naar Zuid-Amerika.

NEDERLANDEN.

'sGRAVENHAGE, den 30. Augustus. Heden morgen is de Centrale Afdeeling van de Tweede Kamer der Staten-Generaal vergaderd geweest, over de ontwerpen van wet betrekkelijk de begrootingswetten voor 1844 en 1845. Daarna heeft zij eene bijeenkomst met de rapporteurs gehouden over de voordragt van wet houdende eene belasting op de inkomsten.

Tegen half twee ure heeft de Kamer eene zitting gehouden, waarin de Centrale Afdeeling haar algemeen verslag nopens het ontwerp van wet ten aanzien van het regt van successie heeft gedaan.

Ongeveer de helft van de leden, welke zich aanvankelijk reeds tegen zoodanige belasting hadden verklaard, hebben, bij gelegenheid van de nadere deliberation over het onderwerp, dat ongunstig oordeel herhaald, en stellig te kennen gegeven, dat zij in geen geval hunne stem tot die heffing, welke zij in beginsel moesten afkeuren, zouden kunnen geven. Een grooter getal echter heeft zich deswege thans niet verklaard, deels omdat zij zich het eindoordeel wenschten voor te behouden, deels wijl zij zich nog niet genoegzaam ingelicht achtten om de gepastheid van de invoering der voorgedragen belasting te kunnen beoordeelen. Laatstbedoelde leden waren van gevoelen, dat men na de redenen, bij het voorloopig verslag uiteen gezet, niet dan in de hoogste noodzakelijkheid, tot invoering van zulk eene bedenkelijke heffing behoorde over te gaan dat het oordeel omtrent die hooge noodzakelijkheid afhing, niet alleen van de kennis der raming van behoeften van de verschillende onderdeelen der staatshuishouding voor de beide opvolgende jaren, welke men mogt verwachten dat, sedert het aanbieden dezer wet en der staats-begrooting in het begin der Zitting, eene zeer beteekenende verandering en inkorting zal hebben ondergaan, maar ook van de kennis der verschillende middelen, waarmede men acht de uitgaven te kunnen bestrijden, en die evenzeer in verband tot den min gunstigen finantielen toestand van het Rijk, hoogst belangrijke wijzigingen zullen hebben ondervonden. Die leden meenden derhalve met het gansche stelsel van den nieuwen Minister van Finantien tot stuur van de geldelijke behoeften des Lands bekend te moeten zijn, voor en aleer met vrucht over een afzonderlijk onderdeel een bepaald oordeel te vellen. Trouwens de Regering zelve had, onder § 9 der beantwoording, ten betooge van de noodzakelijkheid der verhooging van bestaande belastingen of van de invoering van nieuwe, zich beroepen op de gewijzigde begrootingen voor 1844 en 1845, waarvan de inzage alzoo, ter beoordeeling van het onderhavig wetsontwerp een noodwendig vereischte scheen.

Het slot van het verslag luidt als volgt:

En hiermede vermeent de Centrale Afdeeling haar algemeen verslag te kunnen besluiten, daar het haar, uit hoofde van de wijze waarop het gewijzigd wetsontwerp laatstelijk in de Afdeelingen is behandeld geworden, niet wel doenlijk voorkomt om, met betrekking tot de denkwijze van de meerderheid der leden opzigtens dat ontwerp, in meerdere of meer bepaalde ontwikkeling te komen, en het haar even min mogelijk is om te bepalen, of de nader door de Regering kenbaar gemaakte gronden al dan niet bij sommigen ingang hebben gevonden, of om welke redenen men bij de aanvankelijk voorgebragte bedenkingen is blijven volharden. Zooveel schijnt echter zeker, dat de groote meerderheid niet dan schoorvoetende en als door de noodzakelijkheid gedrongen er toe zal kunnen besluiten, om hare goedkeuring aan het onderhavig wetsontwerp te hechten; weshalve het wenschelijk voorkomt dat, bij gelegenheid van de openbare discussien daarover, aangaande het punt betrekkelijk de noodzakelijkheid der voordragt, door de Regering de meest mogelijke inlichtingen gegeven worden.

De dag der beraadslagingen over het bovengemelde ontwerp is voorloopig nog niet bepaald.

Vervolgens heeft de Kamer eene zitting met gesloten deuren gehouden, waarin Z. Exc. de Minister van Marine eenige inlichtingen ten aanzien zijner begrooting heeft gegeven.

'sGRAVENHAGE, den 31. Augustus.

Het wetsontwerp nopens eene belasting op de inkomsten van renten, ambten en vaste bezittingen, ontmoet zooveel tegenstand in de Afdeelingen van de Tweede Kamer, dat men bij de Regering op de intrekkeng of vervanging, daarvan zou bedacht zijn. In plaats van dat ontwerp zou er eene voordragt worden gedaan tot invoering eener algemeene belasting op de inkomsten.

GRONINGEN, den 28. Augustus. Nadat gisteren in eenige kerken hier ter stede door toepasselijke leerredenen of opwekkende aanspraken godsdienstig herinnerd werd aan den gedenkdag van Groningens beleg in 1672, wordt deze gedenkwaardige dag heden met bijzonderen luister gevierd. De nationale vlaggen, uit bijna alle huizen wapperende, het drukke gewoel op de straten, de militaire en andere muzijk, welke men hoorde aanheffen, en de talrijke ook van elders tot dit feest zamengestroomde menigte geven, vooral met het schoone weder, waarmede de feestviering van dezen dag begunstigd wordt, aan de stad zulk een vrolijk aanzien, dat de [illegible] daardoor reeds tot vreugde gestemd worden. De luisterrijke harddraverij, waardoor de societeit *de Eendragt*, ondersteund door eene belangrijke geldelijke bijdrage van wege de Stads Regering en van eenige liefhebbers van dergelijke volksfeesten, het genoegen op dezen dag zoo aanzienlijk heeft willen verhoogen, is in de beste orde en tot genoegen van allen, die er deel in namen afgeloopen. De genoemde societeit, aan welke sedert vele jaren het bestuur over de hier ter stede plaats gehad hebbende harddraverijen steeds is opgedragen geworden, en die nimmer moeite en kosten ontzag, om dat geliefkoosde volksvermaak hier in stand te houden en allen luister bij te zetten, heeft heden op nieuw getoond, hoe wel zij berekend voor die taak is. Twee en twintig paarden, waaronder eenige der meest bekende en beroemdste harddravers uit deze provincie, uit Vriesland en Holland, hebben aan dezen wedloop deel genomen, die door eene ontelbare schare aanschouwers, van hier en van elders zamengekomen, werd bijgewoond, en onder het spelen van het muzijkkorps van het hier in garnizoen liggend 4e regement infanterie, plaats had. De rijke prijs, bestaande in een *volledig Wagengereide, zwaar met Zilver beslagen*, is, na eenen moeijelijken wedstrijd, behaald door het bruin langstaart merriepaard, toebehoorende aan den Heer *K. S. Wiersema*, wonende te Hichtum, bereden door den eigenaar; de premie, zijnde een *brillant Gouden Horologie*, is ten deel gevallen aan het zwart langstaart ruinpaard, genaamd *de Vlugge*, toebehoorende aan den Heer *J. H. W. van Loon*, wonende te Harlingen, bereden door *J. P. de Boer*.

Ook de onderscheidene inrigtingen van weldadigheid hebben, zoo veel de omstandigheden dit toelieten, in de feestviering gedeeld: de kinderen in de stads bewaarschool en in het groene weeshuis, en de 90 werklieden, welke thans nog arbeiden in het werkhuis van het algemeen diaken-gezelschap, zijn feestelijk onthaald. — Heden avond wordt in den schouwburg een representatie gegeven, welke besloten zal worden met eene op dezen dag toepasselijke allegorische tooneel-vertooning, bestaande in eene *hulde der kunsten aan het feestvierend Groningen op den 28 Augustus 1843*. Na afloop hiervan zal de Heer *Fougeroux* welke zich met zijn gezelschap pantomimisten op de thans hier invallende kermis bevindt, eene *groote fête champêtre* geven op de onbeplante, daartoe expres ontheinde ossemarkt, welk hier vreemd schouwspel wij hopen, dat door eene groote menigte toeschouwers zal worden bezocht. In onderscheidene societeiten en koffijhuizen hebben vele zich tot muzijk- en danspartijen vereenigd, om dezen dag in vrolijkheid en genoegen te besluiten.

Het stedelijk bestuur van Middelburg heeft de bezwaren doen kennen, welke voor de Provincie Zeeland in het algemeen en voor de stad Middelburg in het bijzonder, uit de aanneming van het ontwerp van wet tot wijziging der regterlijke organisatie zullen ontstaan.

Uit de vereeniging van het geregtshof van Zeeland met dat van Zuid-Holland, te vestigen te 's Gravenhage, zou voortvloeijen:

1°. dat het criminele regt voor het geheel, en

2°. dat het correctionnele en burgelijke regt in hooger

beroep *buiten* de pro[illegible] overgebragt.

Betrekkelijk het eerste punt komt hier, onder anderen voor, dat de stad Middelburg oudtijds, op grond harer privilegien, in het bezit is geweest van het criminele regt, zoo voor hare eigene jurisdictie, als voor een voornaam gedeelte van het platte land van Zeeland; dat het regt van Middelburg ten dezen aanzien gewaarborgd is bij art. 180 der grondwet; en dat de bijvooging tot dat artikel, dat door de wet één hof over meer dan ééne provincie kan worden daargesteld, welligt alleen van toepassing kan wezen, wanneer geene verkregene regten daarbij worden verkort.

Opzigtens het tweede punt, oordeelt het voorzeide bestuur, dat men in het oog moet houden de natuurlijke en met betrekking tot de middelen van vervoer geheel bijzondere gesteldheid van Zeeland; zijnde de voorgestelde maatregel niet alleen voor de ingezetenen van dit gewest als onbillijk, schadelijk en ongerieflijk te beschouwen, maar ook als nadeelig voor eene goede en geregelde regtsbedeeling. — De misdrijven zullen bedekt, de wandaden verschoond worden, uit vrees voor opofferingen en moeijelijke reizen.

Maar ook het bijzonder belang der stad Middelburg mag hier in aanmerking komen. Het verlies van het provinciaal geregtshof brengt haar den doodsteek aan. Terwijl het gemis van al de voordeelen, welke uit de vestiging van een hof voor eene stad voorspruiten, in vele bijzonderheden wordt vermeld, doet het adresserend bestuur opmerken; dat het gevreesde verlies de stad Middelburg des te gevoeliger zou treffen, daar zij geene hooge collegien, geene academie, geene Rijks scholen, geen munt, geene maritieme etablissementen, geene militaire staven of magazijnen, geene hospitalen en zelfs thans geen garnizoen meer bezit.

Het verzoek strekt, om de belangen der provincie Zeeland in het algemeen en die der stad Middelburg in het bijzonder, in rijpe overweging te willen nemen, en ten gevolge der bezwaren, welke de suppressie van het geregtshof van Zeeland in zoo ruime mate zal te weeg brengen, het daartoe strekkend voorstel niet aan te nemen.

MENGELINGEN.

TAFEREELEN EN SCHETSEN UIT OOSTINDIE.

Uittreksels uit verschillende Engelsche tydschriften.

I. Algemeene beschouwing van de natuur.

Het verhevene der uiterlijke verschijnselen beantwoordt aan het zonderlinge der vertooning: het reusachtige is zoo overal verbreid, dat het ongewone naauwelijks wordt opgemerkt. «In de straten van Lucknow" schrijft kapitein Todd, «ziet men dikwijls vijftien olifanten op ééne rij voorwaarts draven, in vlugheid, majesteit en snelheid met elkander wedijveren, krachtdadig de regten hunner verschillende heeren verdedigen en nimmer toegeven, dat de een den ander vooruitkomt. Men verbeelde zich het schouwspel, dat dit bataillon van vijftien in gesloten gelid voortdravende kolossen oplevert, alle met purperen, van drie voet breede gouden franjes omzoomde dekken behangen en op hunne geweldige schouders zilveren troonen (*haodahs*) dragende. Versmalt zich de weg, dan wil geen wijken; de leiders der olifanten (*mahouts*) drijven hunne dieren met stem en zweep aan; de vijftien reuzen dringen dan gelijkelijk met kracht vooruit en werpen de daken, verandahs en de tentvoorhangsels der aan straat staande winkels en kramen overhoop." — Het vaderland der Duizend en één Nacht breidt zich voor de oogen uit, de plaatsbeschrijvingen, welke in die schitterende verhalen voorkomen, de zeden, die zij schetsen, de meubelen en gereedschappen, waarvan de handelende personen zich bedienen, dat alles vertoont zich in zijne natuurlijke gedaante. «In de voorhoven der woningen," berigt de majoor Moss, «herkent men die groote kruiken weder, waarin een mensch zich gemakkelijk verbergen kan en die in de Arabische sprookjes en verdichtselen zulk eene gewigtige rol spelen." Alles moet hier naar eene groote schaal worden afgemeten. In de *Asiatic Researches* van de voorgaande eeuw vindt men eene belangrijke schildering van de jagtpartijen, waarmede de Nabob Kossim-Ali-Chan van Bengalen zich plagt te verlustigen. Twintigduizend man en een eskadron ligte ruiters maakten bij zulke gelegenheden zijne bedekking uit. Er werd een terrein van ettelijke uren in omtrek tusschen den Ganges en de der provincie tot grens dienende heuvelreeksen uitgezocht. De jagers, ten deele te voet, ten deele in palankijns of op paarden, olifanten en kameelen, met degens, sabels, lansen, donderbussen gewapend, van honden, valken en jagtgieren verzeld, vormden een grooten kring, die zich allengs enger zamentrok en tijgers, hyenaas; luipaarden, wilde zwijnen, damherten en kaaimans uit hunne sluiphoeken opdreef. De valken stegen in de lucht en zochten daar hunne prooi; de herten vielen in het geweld der honden, de everzwijnen bezweken onder de lansen der voetknechten, de tijgers, door de olifanten vervolgd, onder de kogels der koene schutters. «Onder de onverschrokkensten," zegt de berigtgever, «was de Nabob zelf, die zich beurtelings in een open, door acht mannen gedragen palankijn bevond, van een geheel arsenaal van schilden, degens, sabels, pistolen, geweren, bogen en pijlen omgeven, of te paard of, als de struiken het voortdringen moeijelijk maken, op zijn troon op den rug van zijn lievelingsolifant. Het bloedbad was onbeschrijfelijk, en toen de immer meer zaamgetrokken kring de jagers in zijn middelpunt vereenigde, vonden zij vóór zich eene piramide van de lijken der door hen gevelde dieren, een vijftig tot zestig voet hoogen heuvel van zieltogende of reeds ontzielde schepselen."

In een land, waar alles op uitbreiding en ontwikkeling der voorhandene krachten uitloopt, wordt datgene, wat zich in de uitwendige verschijning niet terstond als krachtig openbaart, luttel gerekend; klank, gerucht, gras, praal, licht, vlam, ziedaar de teekenen, en wel de eenige teekenen, waaraan men de magt pleegt te herkennen. Het menschengeslacht dáár ziet die in niets anders en vermag evenmin wat zich in demoedige gedaante vertoont te achten, als bescheidenheid en matiging lief te hebben. Het verkiest een monstermortier, dat den eigen artilleristen dood en verderf dreigt, boven het goed geweer, dat den vijand velt. Nog tegenwoordig bewaart men in Bedjapore een kanon van buitengewone grootte, dat telkenreize, als het bij feestelijke gelegenheden wordt afgevuurd, onfeilbaar alleen door de luchtschudding, die het veroorzaakt, een gedeelte van de plaats in puin legt. «Desniettemin," zegt sir John Malcolm, «doet men dit geschut goddelijke eer aan en voert het als afgod van den naam van Murlk-i-Meidan: d. i., beheerscher der vlakte. De om zijne gapende opening opgehangen bloemkransen worden dikwerf door andere vervangen en voor dit kanon wordt gewierookt; niet dan met gevouwen handen en diepe buigingen naderen de inboorlingen hetzelve, en oliën en reukwerken van allerlei aard worden er aan verkwist. Kortom, het is een God, en alle sekten, alle kasten vereeren de vernielende magt, die in zijne metalen ingewanden huisvest. Voorzeker is het ook een vreeselijke personaadje, twintig tonnen zwaar en van een metaal, dat een zoo schellen en helderen klank van zich geeft, als de grootste klok, zoodat het oor dien slechts op een afstand kan verdragen." De kolossale poëzie der Indiërs heeft eene zuster voor dit mortier uitgevonden, eene jonkvrouw Kurck-o-Bizzlischie (Donder en bliksem), waaronder men zich een ander magtig, maar onzigtbaar stuk geschut voorstelt." Ook hier vertoont zich dus weder de overal doorblinkende vereering der groote natuurkrachten, het Indische veelgodendom.

De Engelschen van den nieuwen tijd hebben zich moeite gegeven, om vele formaliteiten af te schaffen, met de pracht spaarzamer te werk te gaan en het ontzagwekkende voor minder prijs te erlangen. Desniettemin heerschen bij de feesten, in de werken en instellingen der Indiërs nog altijd dezelfde begrippen van hoogheid en glans, en wel in zulk eene mate, dat zij de werkelijkheid en het leven in een wonderwerk verkeeren. Op de takken der boomen, die de graven overschaduwen, worden *curruhs* of vazen aangebragt, welke de Indiërs met gewijd water opvullen, opdat de geesten der afgestorvenen gemakkelijk hun dorst zouden kunnen lesschen. Leven en dood grenzen aan of vermengen zich veeleer met elkander in dit zonderlinge land, waar men menschen vindt, die zich aan een vrijwilligen hongerdood prijs gaven, omdat deze of gene nabuur voor hunne deur een vloek in verzen heeft uitgesproken, en waar de Engelsche wetgevers het met de grootste moeite naauwelijks zoo ver brengen konden, dat de weduwen zich niet met de lijken harer mannen verbranden of de pelgrims zich bij gansche scharen in de zamenstroomende wateren van de Ganges en Dschemna verdrinken. Het schijnt, dat geene gedachte aan, geene vrees voor vernietiging daar kon opkomen, waar het leven vruchtbaar, zoo rijk, zoo onbetembaar is.

De storm is daar iets veel vreesselijker dan onze stormen. De zon vertoont zich daar niet als de bleeke, zachte warmte uitgietende kogel, aan wiens stralen wij ons ongestraft kunnen blootstellen; woestenij en woud gelijken niet den wildernissen en bosschen van onze luchtstreek. Alleen in de oorspronkelijke bestanddeelen stemmen de bodem en de groeikrachten van Oostintië met onzen bodem en onzen plantengroei overeen. De levenskracht dringt daar overal aan den dag, door den nacht gonzend of kruipend, vliegend, murmelend, rondom ons heen krioelend, uit alle poriën en verdiepingen van den grond opwellend. Men vindt zich overstelpt en benaauwd door de talloosheid der dieren, hunne evenredigheden, hunne levendigheid, hun overal zijn; zelf de nacht is zoo woelig en rumoerig, als bij ons den dag. «Reist men met eene boot op den Ganges," zegt miss Roberts, «en wordt door den donker overvallen, dan krijgt men een verschikkelijk concert te hooren. Sjakals dalen in groote troepen tot aan het waterpeil af en verscheuren de lucht met hun helsch gekrijt en gejank. Roof- en watervogels doen onophoudelijk hun gekras hooren, dat aan den schellen toon van koperen bekkens herinnert; bovendien wordt men doof van een voortdurend rumoer, door myriaden van ratten veroorzaakt, die aan het vaartuig zelf knagen en knabbelen, en door 't bestendig gebrom en gegons der omwarlende insekten." Hoe meer men de zoogenaamde dschungels of woudmoerassen nadert, des te meer voelt de reiziger zich door deze nimmer rustende bedrijvigheid van al de levende krachten der natuur vermoeid, en met schrik dringt hij tot de werkplaats van dit leven, deszelfs overvloeijenden vergaarbak zelven door. — «In de omstreken van Itauba," zegt zulk een reiziger, «zou men zich vruchteloos ook slechts voor ééne sekonde van dit onaangenaam gezelschap zoeken te bevrijden. Wolf en hyena wandelen vertrouwelijk op het balkon der woning rond; aan den voet de muurs rigt zich een panter in de hoogte, terwijl het stekelvarken in een hoek wegduikt; op het dek nesteld altijd eene geheele kolonie van eekhorens, ratten en slangen, en de balken, die het dak schragen, dienen aan wilde katten en aan de groote, *ghosaoumps* genoemde, hagedissen zoowel tot woonplaats als tot slagveld. Uit teedere voorzigtigheid plegen de ingeboren tweevoeters, welke die plaats met viervoetige en kruipende gedierten deelen, een laken onder de dakbalken uit te spannen, dat zij aan de vier hoeken der zoldering vastmaken en dat dienen moet, om de beesten binnen de hun afgestane ruimte te beperken. Men kan van beneden zeer duidelijk de voetstappen en den strijd van al die dieren onder elkander volgen, en als het linnen begint te rotten of te slijten, dan gebeurt het wel, dat eene groote slag, eene hagedis of schorpioen doorzakt en den onder zittenden op den neus valt. Hoe later het in den nacht wordt, des te sterker wordt het rumoer, des te meer krijgen de ooren te hooren, en aan rust is niet te denken. De musschen, die onder den uitersten rand van het dak geslapen hebben, worden nu wakker, fladderen met de vleugels en heffen een luid gekawetter aan. Het talrijke en vermogende hierleger van insekten zet zijn nachtelijk concert met voorbeeldelooze volharding voort Ontelbare vorschen en padden belasten zich met de baspartijden, krekels, als de hoboo spelende, zingen de hoogere stemmen! de door de muskieten gespeelde triangel is pas verneembaar onder de verwarde toonen, die, als uit eene valsche klarinet, door de muskusratten worden uitgetoet. Elk dezer schepselen schijnt in 't alarm, dat het uitbrengt, een bijzonder behagen te vinden en overschreeuwt de overigen al zijn best. De Hindoes zelven laten geen woord hooren, zonder het uit te gieren, en daar zij grootgeestigerwijze doorgaans den dag tot slapen kiezen, doen zij in 't leven maken 's nachts geen zier onder voor de gedierten des lands. De straten zijn dan met troepen van menschen opgevuld, die zingen, dansen, spelen en al hun best schreeuwen en praten; en tijdens de godsdienstige feesten wordt dit volksrumoer nog bovendien van allerlei ruwe instrumenten ondersteund, die uit alle toonwijzen klinken: gongs, schelletjes, klokjes, rinkelbellen, trommels en zes voet lange trompetten. Deze overmaat van leven, gerucht, kracht, geweld en lichtglans brengt over dag eene minder onaangenaame werking te weeg. Van 't eerste ochtendkrieken af ziet men zwerven van duiven, onuitputtelijk in verwenschakering, luchtwaarts op klapwieken en dat ledig [illegible] die zachte, weemoedige zuchten en kirrende klaagtoonen [illegible], welke zij den dag over slaken. Groote, gevleugelde sprinkhanen dartelen in de lucht met smaragden te pronk, zooals geen hofjuwelier die heeft uit te stallen, glinsterende kevers prijken met topazen en amethisten; weder andere insekten hebben het aanzien, of zij gloeijende kolen te koop droegen; nog andere vertoonen zich in weerspiegelend, glanzig satijn uitgedost. Heirlegers van fasanten, bataillons van papegaaijen stuiven op en zoeken met bange angstkreten hun heil in de wijde verte. De antelope vliegt in flinke sprongen de geopende huisdeur voorbij: een kogel, door eene pluim voortgestuwd, men ziet den [illegible] de lucht klieven, alsof hij met vleugels was toegerust [illegible] reusachtige reiger met groote stappen op den rivieroever aanreppen, de Bramijnsche eend onder luid gekakel denzelfden weg inslaan, en talooze blaauwe vossen, civetkatten met haren kostelijken staart, en gansche scho'en van eekhorntjes alle kuilen in den grond, alle boomen, gebouwen, holen en overlaagten met wriemelend leven in bezit houden. De oorspronkelijke wouden van Amerika hebben niets aan te wijden, dat hiermede in evenaring komt.

De invloed, dien deze natuurlijke oorzaken op het karakter, de zeden, de begrippen, alsmede op het ontstaan en de ontwikkeling van godsdienst en kunsten uitoefenen, kan niet twijfelachtig zijn «Er zijn omstandigheden en tijden, zegt miss Emma Roberts, «dat in spijt van de *punkahs*, van de breeder, steeds in schommeling blijvende waaijers, van de digter, aan de deur gespijkerde voorhangsels van de, voor de vensters waaijende, nu en dan vochtig gemaakte biezen matten, de luchthitte niet te verduren is. In een gazometer is geen gloeijender heet[illegible] verborgen; verlaat men het huis, dan waggelen weldra de knieën en de verschroeijende wind verzengt de huid van handen en aangezigt. Alle huisraad schroeit in de handen. Het hardste hout kraakt en knapt met een geluid, alsof een pistool losging, en 't linnen, dat men uit de kast neemt, schijnt op eene [illegible] gelegen te hebben. Alle vertrekken zijn van eene [illegible] vervuld, gelijk laag gestookte ovens die uitstralen. Men ziet de vogels met matte vlerken en gapende snavels daarheen vliegen; de Perzische katten vlijen zich met hare buigzame ligchamen om de in de badkamers geplaatste waterkruiken of strekken zich op het vochtige gras onder de *tatties* uit, om althans iets van de talrijke begietingen te bekomen; en valt het haar eens in, zich van huis te verwijderen, dan keeren zij spoedig terug met starende oogen en geheel verbijsterd door de gloeijende ontvangst, die de zon haar bereid heeft. De regenvloed, die doorgaans op de hitte volgt, is niet minder gevaarlijk, noch minder ontzagwekkend in zijne aannadering en vertooning. Hij kondigt zich gewoonlijk eerst aan door het langzame en statige naderen eens zwarten muurs, die zich aan den uitersten gezigteinder gevormd heeft en nu immer breeder en hooger wordend eindelijk een ondoordringbaren wal tusschen de zon en den mensch opwerpt. Door dezen wal heen ontwaart men den bliksem niet, maar men hoort het lang aanhoudend rollen des donders, dat voortduurt, tot de geopende sluizen des hemels het land onder water zetten. Weldra ziet men niets dan eene watervlakte en de bewoner op het dak van zijn huis kan zelfs, nog voor dat deze plotselijk over den grond uitgestorte zeeën door de kloven der geborsten, gapende aarde verzwolgen zijn, op eenmaal groene plekken als tierige oasen in diet midden zien oprijzen; zoo snel ontwikkelt zich de plantengroei in deze streken, bemerkbaar voor het ongewapend oog."

ADVERTENTIEN.

§ § § Heden beviel van een' welgeschapen ZOON, Vrouwe *ANNA JACOBA VAN SONSBEECK*, Geliefde Echtgenoot van den Kapitein-Ingenieur *W. F. DEL CAMPO* genaamd *CAMP*.

TERNEUZEN, den 31. Augustus 1843.

Bank van Leening.

KOOPDAG den 13. September 1843, aan de BANK VAN LEENING, te Vlissingen, alle openstaande Panden, Verpand tot ultimo Junij 1842.

Dingsdag namiddag van twee tot vier ure te bezien.

LEES HIER!

FINALE UITVERKOOP.

D. JACOBOWICZ,

BONTWERKER,

is hier uitgepakt met zijn welbekend groot Magazijn van vervaardigde

PELTERIJEN

voor

Heeren en Dames,

bestaande in Staatsie-Polonaisen en Paletots voor Heeren; Cardinaals met Sabelbont, Mantilles met Hermelijn, Chanchilla, Poarwitzki, enz., voor Dames. Ook zijn bij hem Vorstelijke stukken voorhanden. Neemt alle bestellingen aan.

P. S. Ochtendjassen van *f* 6., Kindermofjes van *f* 2. en hooger.

Blijft alhier nog acht dagen, door de vele bestellingen, bij den Heer *EIJSBERGE*, in de Nieuwstraat, N°. 144.

STOOMJAGTEN,

varende in het Beurtveer tusschen de Steden

Middelburg, Dordrecht, Rotterdam

en op alle daar tusschen gelegen Plaatsen.

September 1843.

Van Middelburg.			ur. m.	Van Rotterdam.			ur. m.
Dingsdag	5,	vm.	8.30	Dingsdag	5,	vm.	11.
Woensdag	6,	–	8.30	Woensdag	6,	–	5.
Donderd.	7,	–	10 30	Donderdag	7,	–	5.
Vrijdag	8,	–	10.30	Vrijdag	8,	–	5.30
†Zaturdag	9.	–	4.30	Zaturdag	9.	–	5.
†Zondag	10.	–	5.	Zondag	10.	–	6.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 2 September. Sedert den 31. Aug. zijn alhier ter reede gekomen. Voor Antwerpen bestemd:

Helena, S. Pekelder, Dantzich, den Gloria, H. Nieman, Riga, Alma, J. Harrtens; Johanna, T. Schulte, Archibald, H Lange, alle Memel, hout; Elizabeth, J. Nielsen, Udevalle, Christiaan, M. J. Bruns, Dantzich, beide rogge; Theodora, E. Spiers, Bergen, stokvisch; Anna Christine, the Thorsen, Koningsbergen, huiden.

Voor Gend bestemd:

Friedrich, H. Voss, Riga, hout.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar zee gezeild.

Nuovo Angelo, J. Lund, Amsterdam, Zwilling, T. Brand, New-Castle, duyucht, Soskende, H. Julian, Liverpool; alle ballast, Nantilles, J. Johnson, Londen, schors; Minerva, J. Julius, Bremen, suiker.

Van Vlissingen gezeild:

Utility, R. Addison, Amsterdam, ballast.

De In- Uit- en Doorvoer- regten voor de Maand September zijn bepaald als volgt.

	Middenprijzen van 20 Julij 1843 tot 19 Aug. 1843.	Regten voor de maand September 1843 Invoer.	Uitvoer.	Doorvoer.
Tarwe en gepelde Spelt	*f* 8,76	*f* 0,50	*f* vrij.	– 0,10
Rogge	– 7,31	– 0,15	– 0,50	– 0,05
Gerst en Mout	– 4,48	– 0,50	vrij.	– 0,05
Haver	– 3,09	– 0,50	vrij.	– 0,05
Boekweit	– 7,15	– 0,15	– 0,30	– 0,05

Te Vlissingen, bij A. W. VAN BEEREN.